গগন বিহারী সামল এবং অন্যজণে

বনাম

ওড়িশা রাজ্য

জুলাই 9,1991

[বি. সি. রায় এবং এস্. সি. অগ্রৱাল, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

ভারতর সম্বিধান: অনুচ্ছেদ -136 - স্বতন্ত্র অনুমতি আবেদন- তথ্যর সমভাবপন্ন নিষ্কর্ষ- প্রমাণর পুনঃ মূল্যাঙ্কন- বিচার করাযাইপারিব কি নাহিঁ ।

ভারতীয় দণ্ডবিধি সংহিতা, 1860: ধারা 376 – বলাত্কার - বিচারণ - পীড়িতাঙ্কর অখণ্ডনীয় পরি সাক্ষ্য - অভিযুক্তঙ্ক বিরোধরে অপরাধ আরোপ করিবা - বিচারণ ন্যায়ালয় দ্বারা দোষসিদ্ধি এবং দণ্ডাদেশ – পুনরীক্ষণরে অপিল ন্যায়ালয় এবং উচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্ক দ্বারা রক্ষণীয় – বৈধতা – দোষসিদ্ধি পাইঁ সমর্থিত প্রমাণ একান্ত প্রয়োজনীয় নুহেঁ ।

সাক্ষ্য অধিনিয়ম 1872: ধারা 114এ - সাক্ষ্য - বলপূর্বক যৌন নির্যাতনার শিকার হোইথিবা পীড়িতা বালিকা - পীড়িতাঙ্ক দ্বারা প্রতিবাদ এবং সংঘর্ষ - সম্মতির অনুপস্থিতি – প্রাকধারণা ।

দণ্ড প্রক্রিয়া সংহিতা, 1973:ধারা 401- পুনরীক্ষণ অধিকারিতা - উচ্চ ন্যায়ালয় - সাক্ষ্যর পুনঃমূল্যাঙ্কন করাযাইপারিব কি নাহিঁ ।

আবেদনকারীমানে পি. ডব্লু. 2 কু বলপূর্বক 19.3.1983 রে এক নির্জন স্থানকু নেইযাইথিলে, তাঙ্কু মদ পিইবাকু বাধ্য করিথিলে এবং তাঙ্কু যৌন নির্যাতনা দেইথিলে । এহা পরে সেমানে তাঙ্কু এক ট্রকরে ছাড়ি দেইথিলে । উক্ত ট্রকটি এক গাঁ নিকটরে

ସାମଗ୍ରୀ ଅପସାରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ପୀଡିତା ଗୋପନୀୟ ଭାବରେ ଟ୍ରକଟିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନିଜକୁ ଏକ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ତାଙ୍କ ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8ଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରୁ ତାଙ୍କ ପିତା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେଇ ପୁଲିସ ଥାନାରେ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 363 ଏବଂ ଧାରା 376 ସହ ପଠିତ ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 34 ଅଧୀନରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏକ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହ ପୂର୍ବ ଶତ୍ରୁତା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସହକାରୀ ଦୌରା ବିଚାରପତି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୀଡିତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ , ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 114 - ଏ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 376(2)(ଜି), ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପୀଡିତାଙ୍କ ବୟସ 16 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସି ଧାରା 363 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ବଳପୂର୍ବକ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ନେଇ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି: 1. ବଳାତ୍କାର ମାମଲାରେ, ସାଧାରଣତଃ ବଳାତ୍କାରର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମର୍ଥନକ୍ଷମ ସାକ୍ଷୀ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର l ତେବେ, ଏକ ବଳାତ୍କାର ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସମର୍ଥିତ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ l ଭାରତରେ, ନିୟମତଃ ଅତିରିକ୍ତ ସମର୍ଥିତ ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବା, ଆଘାତ ସହିତ ଅପମାନ ଯୋଗ କରୁଛି ।

ଭରୱାଡା ଭୋଗିନଭାଇ ହିରଜିଭାଇ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ, ଏ. **ଆଇ. ଆର୍. 1983 ଏସ୍. ସି.** *753 ଏବଂ ରାମେଶ୍ୱର ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ,* **[1952] ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 377 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ l**

2. ଏହି ମାମଲାରେ, ପୀଡିତା ଝିଅ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାହାଡ଼ର ଏକ ନିର୍ଜନ ଘରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା , ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମଦ ପିଇବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ତାଙ୍କ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ପରେ ଜଣେ ବଳପୂର୍ବକ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲେ l ତାଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡନ ପରିସାକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସମଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରାଯାଇଥିଲା l

3. ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 114ଏର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଆଇନଗତ ଅନୁମାନ ବ୍ୟତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାରି ହୋଇପଡୁଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଳପୂର୍ବକ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପୀଡିତା ଝିଅ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏପରି ଯୌନ ସମ୍ଭୋଗରେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ଦର୍ଶାଏ l

4. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 401 ଅଧୀନରେ ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାବେଳେ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ l

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନକୁଳ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1979 ଏସ୍. ସି. 663 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।**

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଏହି ଅଦାଲତ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସିଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆଉ ଥରେ ବିଚାର କରି ପୁନର୍ବାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 383/1991 ।

ସିଆରଏଲ. ଆରଇଭି ସଂଖ୍ୟା 382/1986 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 17.7.1990 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ରୁ ।

ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏ. କେ. ପଣ୍ଡା ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶୁଣାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଜୁଲାଇ 17,1990 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 382/1986 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନକୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ସମକାଳୀନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ହେଉଛି ଯେ 19 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1983ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7ଟା ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ପୀଡିତା ଝିଅ ଶ୍ରୀମନ୍ତିନୀ ସାମଲ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2) ରାମ ସାମଲଙ୍କ ଘରକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଗଗନ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ ରବି ବାବୁଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ଆମ୍ର ବଗିଚାରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଗଗନ, ତାଙ୍କ ପିତୃ ଜ୍ଞାତୀୟ ମାମୁଁଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ର ଏକ ଏକାନ୍ତ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚୌକିରେ ବସିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ

ଆବେଦନକାରୀ ଗଗନ ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଏକ ମଦ ବୋତଲକୁ ଜୋରପୂର୍ବକ ଭରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଦ ପିଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ନିବସ୍ତ୍ର କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲେ । ତା 'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ହାଇୱେକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଏକ ଟ୍ରକକୁ ଉଠାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଟ୍ରକ୍ ରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଟ୍ରକଟି କୁରୁଜଙ୍ଗା ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ସାମଗ୍ରୀ ଅପସାରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ପୀଡିତା ଝିଅ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଟ୍ରକକୁ ଛାଡି ଏକ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ନିଜର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ୍ ମହାନ୍ତି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ତାଙ୍କୁ ନିରଞ୍ଜନ ରାଉତ୍ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ୪) ଙ୍କ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ତାଙ୍କର ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପିତା ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେଇନଥିଲେ । ବଡଚଣା ପୁଲିସ ଥାନାରେ ତାଙ୍କ ବାପା (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 34 ସହ ପଠିତ ଧାରା 363 ଏବଂ 376 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଇ.ଓ.ଙ୍କ ତଦନ୍ତ ପରେ ପୀଡିତା ଝିଅ ତଥା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ଦାଖଲ କରି ବିଚାରର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଏହି ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପୀଡିତା ଝିଅର ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ପଡିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ ରବିଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ସେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ଗଗନଙ୍କ ଆବେଦନ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଶତ୍ରୁତା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ କଥିତ ଅପରାଧରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଜଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଗଲା । ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ବିଦ୍ୱାନ ସହକାରୀ ଦୌରା ବିଚାରପତି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ପୀଡ଼ିତା ଝିଅ ଉପରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 114 (ଏ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏବଂ

ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 376 (2)(ଜି) ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁବକ ବୟସକୁ ବିଚାର କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସହକାରୀ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି.ର ଧାରା 366 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ କାରଣ ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ପୀଡିତା ଝିଅର ବୟସ 16 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଥିଲା ।

ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କଟକର ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 153/1984 ଭାବରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରିବା ସହିତ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୀଡିତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ତାଙ୍କ ଉପରେ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଉକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କ ଠାରେ ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 382/1986 ଭାବରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୀଡ଼ିତା ବାଳିକା ଶ୍ରୀମନ୍ତନୀ ସାମଲ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) ସହିତ ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3) ଏବଂ ଦୁଇ ଡାକ୍ତର (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4) ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. (5) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମେତ ସମସ୍ତ 9 ଜଣ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 3 ର ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଆହୁରି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ତାଙ୍କ ମାଆ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଙ୍କୁ ଭେଟିବା ମାତ୍ରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ନିଛାଟିଆ ଘରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଷ୍କର୍ମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାଜପଥକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଟ୍ରକରେ ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ବଳାତ୍କାର ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଯଦିଓ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଏବଂ 8 ବିରୋଧୀ ହୋଇଗଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ନିର୍ଭର

କରାଯାଇପାରିବ କାରଣ ଏହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ ସେହି ରାତିରେ ସେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଙ୍କ ସହାୟତାରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ର ଘରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଯିଏ ଟ୍ରକ୍ ସଂଖ୍ୟା ଓଆରଜି-4839ର ଚାଳକ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ପୀଡ଼ିତା ଝିଅକୁ ନେଇ ଟ୍ରକ୍ ରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଆହୁରି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ବୁରା ଗ୍ରାମରେ ଟ୍ରକକୁ ଅଟକାଇ ଥିବାରୁ ଝିଅଟି ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଟ୍ରକକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଠାବ କରିପାରିନଥିଲେ । ଏହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ ସେ ଟ୍ରକ ଛାଡି ଅନ୍ଧାରରେ ଏକ ବାଡ଼ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି, ତେଣୁ, ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି "ଏହି କାରଣରୁ, ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ଏବଂ 8ଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ପୀଡିତା ଝିଅ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି "।

ଦୁଷ୍କର୍ମ ମାମଲାରେ, ସାଧାରଣତଃ ଦୁଷ୍କର୍ମର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମର୍ଥନକାରୀ ସାକ୍ଷୀ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରୱାଡା ଭୋଗିନଭାଇ ହିରଜିଭାଇ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1983 ଏସ୍. ସି. 753 ମାମଲାରେ ନିମ୍ନମତେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି:

> " ଦୁଷ୍କର୍ମ ମାମଲାରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସମର୍ଥିତ ପ୍ରମାଣ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଭାରତୀୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏକ ନିୟମ ଭାବରେ ସମର୍ଥିତ ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବା, ଆଘାତ ସହିତ ଅପମାନ ଯୋଗ କରୁଛି । ଦୁଷ୍କର୍ମ କିମ୍ବା ଯୌନ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଝିଅ କିମ୍ବା ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ସନ୍ଦେହ, ଅବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେହ ଥିବା ଲେନ୍ସ ଲଗାଯାଇଥିବା ଚଷମା ସାହାଯ୍ୟରେ କାହିଁକି ଦେଖିବା ଉଚିତ ? ଏପରି କରିବା ହେଉଛି ଏକ ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସମାଜରେ ପୁରୁଷର ଉଗ୍ର ଚିନ୍ତାଧାରାର ଅଭିଯୋଗକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ।

ଭାରତର ପରମ୍ପରାରେ ଆବଦ୍ଧ କଠୋର ସମାଜରେ ଜଣେ ଝିଅ କିମ୍ବା ଜଣେ ମହିଳା ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବେ ଯେ କେବେ ଏପରି କିଛି ଘଟଣା ତାଙ୍କ ସହ ଘଟିଛି ଯାହା ତାଙ୍କ ସତୀତ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ସେ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ବହିଷ୍କୃତ ହେବାର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନିଜ ପରିବାର ସଦସ୍ୟ, ସମ୍ପର୍କୀୟ, ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଅଣଦେଖା ହେବାର ବିପଦ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହେବେ । ସେ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ହରାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବୈବାହିକ ଘର ଏବଂ ସୁଖ ଭାଙ୍ଗିଯିବାର ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । ଯଦି ସେ ଅବିବାହିତ, ତେବେ ସେ ଆଶଙ୍କା କରିବେ ଯେ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣୀୟ ପରିବାରରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମେଳ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ । ଏସବୁ ଏବଂ ସମାନ କାରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅପରାଧକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିର୍ମିତ ଆଶ୍ୱାସନା ଥାଏ ଯେ ଅଭିଯୋଗଟି ମନଗଢ଼ା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରକୃତ ଅଟେ ।

ଝିଅଟିର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବରଣର ସମର୍ଥନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ *ରାମେଶ୍ୱର ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ,* [1952] ଏସ. ସି. ଆର. 377 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ତରଫରୁ ବକ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> " ଏହି ନିୟମ, ଯାହା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞତାର ବିଷୟ ଭାବରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପରିସ୍ଥିତି ଏହାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ବିଚାରପତିଙ୍କ ମନରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଇନର ଏକମାତ୍ର ନିୟମ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞତାର ଏହି ନିୟମ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ବିଚାରକ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ମନରେ ଯେମିତି ବି ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଭ୍ୟାସର କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ

କାୟମ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାହା ଅତିରିକ୍ତ ସମର୍ଥିତ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।"

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଯାହା ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇସାରିଛି ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2, ପୀଡିତା ଯୁବତୀ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଗଗନ ବିହାରୀ ସାମଲ ପାହାଡ଼ରେ ଏକ ନିଛାଟିଆ ଘରକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମଦ ପିଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ସମକାଳୀନ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସହମତିରେ ତାଙ୍କ ସହମତି ବିନା ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରାଯାଇଥିବା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ଯେ ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 114 (ଏ) ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହେବା ପରେ ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଧାରରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନା କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ଝିଅ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଳପୂର୍ବକ ଯୌନ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହେବା ସମୟରେ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲା । ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 114 (ଏ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଆଇନଗତ ଅନୁମାନ ବ୍ୟତୀତ ଏହିପରି ଯୌନ ସମ୍ଭୋଗରେ ପୀଡିତା ଝିଅର ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ପ୍ରମାଣରେ କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ ଅସଙ୍ଗତି ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାଟି ମିଥ୍ୟା ଥିଲା ଏବଂ ଶତ୍ରୁତା କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମଧ୍ୟ ପୀଡ଼ିତା ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳ କୌଣସି ଦୃଢ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦୌ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନକୁଲ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **ଏ.ଆଇ.ଆର.** 1979 ଏସ. ସି. 663 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନୁସାରେ ଯାହା ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି:

"ଯଦିଓ ଧାରା 435 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 439 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ସଂହିତାର ଧାରା 423 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ଭଳି ବ୍ୟାପକ ଅଟେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ସାଧାରଣତଃ ଧାରା 439 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ର କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଥାଏ କିମ୍ବା ଆଇନର ଏକ ବିନ୍ଦୁରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଥାଏ ଯାହା ଫଳସ୍ୱରୂପ ନ୍ୟାୟିକ ଅପପ୍ରୟୋଗ ପରିପ୍ରକାଶ ହୁଏ । ଧାରା 435 ର ବ୍ୟାପକ ଶବ୍ଦାବଳୀ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 435 କିମ୍ବା ଧାରା 439 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉ ନାହିଁ ଯେମିତି ସେ କୌଣସି ଅପିଲ୍ ରେ ଶୁଣାଣି କରୁଛନ୍ତି ।"

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆବେଦନ ଅପଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ଏହାର ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି ଥରେ ବିଚାର ଏବଂ ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରୁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।